

Побратими, Рідну Українську Національну Віру, Проповідуйте!

САМОВУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

UNITED STATES OF AMERICA — CANADA

Дажбоже, Ти Святий Дух народу мого.

"РУНВіра-самобуття українське розуміння Єдиного і Всюдисущого Бога, і тай світиться ім "я Його Дажбог", "Maha Vira", 29, 151

"Встала Правда в жилах Дажбожого Внука", (Слово про похід Ігоря). Дажбожий Внук-Народ Український.

№153 ВЕРЕСЕНЬ

10.979 рік Дажбожий.
Місячник, Рік видання 14-ий.

"Протилежності в розуміннях Бога звеличують духовне життя Людства", ("Maha Vira", 51, 41).

"The Differences in the Conceptions of God enriches the Spiritual Life of Mankind", ("Maha Vira", 51, 41)

ІСТОРИЧНІ МАТЕРІАЛИ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ 1000-ЛІТТЯ ТРАГІЧНОГО ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

МОСКВА -

(Продовження. Початок у Числах 131- 152).

-ОРДИНСЬКЕ КУБЛО КАТІВ

Православ'є переслідує народну творчість в Україні. Нові вісті про Запорозьких козаків. Що значить слово "кацап"? Візантія придумує терміни "Мала Русь" і "Велика Русь". Ярлики хана Узбека. Московські князі зріднюються з ханами Золотої Орди. К. Маркс про татарського ката Івана Калиту. Калита започатковує терор "возз'єднання двох братніх народів".

187. 1301 РІК. ПОМЕР ЦАР ЛЕВ ГАЛИЦЬКИЙ, ПРОЖИВ 76 РОКІВ. Він — славний син царя Данила Галицького. "З поміж Данилових синів визначався особливо князь Лев, енергійний, властолюбний, завидущий. Силкувався заволодіти сусідніми польськими землями, навіть на краківським столі засісти. Пробував заволодіти також закарпатською угорською Україною, користаючи з замішань на Угорщині. Здається якийсь час володів нею, бо в однім документі Григорій наджупан бережської столиці називає себе його урядником", (М. Грушевський, "І. У.", стор. 127).

Юрій 1-й (син царя Лева) посилає Петра (ігумена Спаського монастиря) у Константинополь,

щоб патріарх висвятив його на митрополита Галицького. Князі Московитії Ростово-Суздальської посилають дари патріархові, щоб він Галичині митрополита не давав і християн України (Русі) підпорядкував митрополитові, який живе у Московитії, маючи титул "митрополит Київський і всея Русі". "Русь є там, де живе митрополит всея Русі": кияни повинні бути підлеглими Московитії, бо їхній "митрополит Київський" (на бажання патріарха) живе у Московитії.

Щоб дорогі дари слати патріархові і ханові, треба мати моторне військо. Князь Данило Московський (син князя Олександра Невського) пограбував Рязань і Переяслав на Суздальщині. Три вози

награбованих скарбів відправив митрополитові Максимові, щоб він активніше православних християн еднав біля престолу князя Московського.

Князь Данило Московський у Рязані біля церкви зв'язав князя Константина Романовича Рязанського. І пригнав його до Москви. У Москві примушував, щоб він "крестним цілуванням" склав присягу, що "добровольно возз'єднує Рязань з Москвою". З Орди в Москву від хана прийшло розпорядження: князь Рязанський має бути з Москви випущений живим. Возз'єднання Рязані з Москвою покищо не відбулося. Та Переяслав (на Суздальщині) Москва випросила у хана; проголосила возз'єднання Переяслава з Москвою.

188. ТАТАРИ І ПОПИ В УКРАЇНІ (РУСІ) БУЛИ ПЕВНІ, що православні раби, звикнувши до рабства, сіятимуть пшеницю і просо, любитимуть рідну церкву і хана. І щоб досягнути місце “в царстві небесному”, не братимуть меча в руки. Житимуть “прімером із жізні святих отцов Кієво-Печерських”. У церквах оголошено, що ковалі не мають права кувати мечі чи іншу зброю, а тільки-рогачі, лемеші, лопати, вила, кочерги.

Світські пісні церквою строго заборонені. Бо вони наснажують бойовим настроєм, уводять православних у гріховодне вольнодумство, в якому затаєне язичество. Народні піснярі переслідовані попами, ідуть у дрімучі ліси, де живуть косаки. І їм співають: “Ой, неволе, неволе, гірка наша доле!”

Піп з татарами спілку тримає, нас у поганську Орду посилає. Тяжко, гірко на світі нам жити, Попам і татарам служити. О, мати-земле, сховай наші муки, Приюти, як рідна, наші нозі й руки”.

Поширюються по селах пісні про таємничих молодців (запорожських косаків), які боронять людей від татар і попів. “І мечі кують у чорних лісах”. “Будуть попів, татар і старостів бити, щоб вони перестали народ гнітити”.

Старости бачать: косацькі вершники частіше й частіше появляються у селах. І люди з хат вибігають. І їх стрічають, хлібом-сіллю угощають. А піп їх проклинає: боїться, щоб татари не подумали, що піп з косаками єдність тримає.

“Після того, як хан Батий убив князя Михайла Чернігівського і бояр його, то ні внуки його, ні правнуки не відважувалися виявляти себе. Стали поміщиками, старостами, а деякі — косаками”, оповів староста Ратний, прибувши до косаків.

189. УЖЕ ЧЕТВЕРТЕ ПОКОЛІННЯ НІЧОГО НЕ ЗНАЄ ПРО

СВОЇХ ЦАРІВ, КНЯЗІВ, ВОЄВОДІВ, і не хоче знати, чому? З Московитії в осінні місяці прибувають заброди. У них під поясами ножі, сокири, через плечі палиця, на якій три-чотири пари лаптів-личаків. Заброди гукають: “Приєхалі кацапі! Кацапі!”

(Татарське слово “кацап” значить “різник”. Українські хлібороби незвиклі до крові, запрошували кацапів зарізати бика, свиню. Кацап, зарізавши свиню, пив кров. Бачачи, що питтям крові, робить на людей велике враження, він радів і просив хмільного напою. П’ючи напій, проявляв щирість відвертості:

“Да-с я бил вором. Грабіл, убивал. Тепер пастарел, время пришло памалітся за спасенія душі”. Сідаючи обідати, кацап хрестився. “Видно, що істинноправославний” — казали наші люди.

Кацап оповідав, що Москва — страна неплодоносна, грабиш — живеш, не грабиш — погибай. Усі граблять, щоб жити — грабить князь, грабить боярин, грабить “стрелец”. Хто уміє грабити той молодець”. “А у вас там люди хрещені?” — питає селянин кацапа. “Да ми люди тьомние: не знаєм, в чом гріх, в чом спасеніє. Знаєм — живьот мордвін і не крещон. С попамі — свято, а с мордвой — хоть і гріх, да лучшє всех!”

“Добре, що в нас немає князя. Татарам даємо данину, от і все. Зле тільки, що татари звуть нас “татарськими людьми”. А піп каже, що ми є “людьми сідащими за татари”. “А ми тутешні. І татар між нами немає. Є татарчуки, які лакизничают перед татарами. Та й вони присіли, почувши, що у степах гуляють запорожські косаки”, — казали селяни кацапам.

190. 1303 РІК. У КОНСТАНТИНОПОЛІ ВИРІШЕНО впровадити у православних церквах на Сході Європи два нові церковні терміни — “Мікро Русь” і “Макро Русь”. Мікро — мала, макро — велика. (Є твердження, що слово “мікро” ужите не в значенні “ма-

ла”, а — головна, центральна, а “макро” — та, що відгалужена від головної).

На землях Західної України (Русі), тобто на Волинсько-Галицьких землях є князі, які підлеглі Орді і їй дають данину, і мають вони військові частини. Великий князь Юрій Левович, щоб його люди не були підлеглі митрополитові, який живе в Московитії, заснував галицьку митрополію. І Ніфонт, як митрополит Малої Русі, почав жити у Галичі, йому підлеглі дієцезії — галицька, володимирська, перемиська, луцька, турівська й холмська. Ніфонт — людина невідомої національності. Та є він вірним агентом Візантії, і тому має право тримати жезл духовного провідника “Малої Русі”.

А Київ? Константинопольський патріарх, отримавши дари від князів Московитії Ростово-Суздальської, підпорядкував Київ, Переяслав, Чернігів і всіх християн України (Русі) під владу митрополита Максима, який має свій престол у Московитії, і служить її князям, і тримає титул-митрополит Київський тому, щоб киян москвинам підпорядковувати. Митрополит Максим помер у 1305 році (16 грудня), похований у Володимирі на Клязьмі.

191. 1308 РІК. ВЕЛИКИЙ КНЯЗЬ ЮРІЙ ЛЕВОВИЧ (ГАЛИЦЬКИЙ), щоб не бути підлеглим митрополитові, який живе у Московитії і служить її інтересам, посилає ігумена Спаського монастиря Петра до Константинополя на висвячення, (бо митрополит Ніфонт три роки тому помер).

Князі Московитії посилають патріархові коштовні соболі, золото і срібло, щоб він дари прийняв і митрополита, який має титул “Київський і всея Русі”, до Москви прислав. І Київ Москві підпорядкував на основі канонів святої православної церкви.

Патріарх Атанасій прийняв да-ри від Великого князя Юрія Левовича (Галицького) і ігумена Петра висвятив на Київського митрополита, і йому наказав не їздити ні до Галича, ні до Києва. З величчя патріарха Атанасія митрополит-галичанин Петро прибув до Москви. І почав дієцезії України (Русі) підпорядковувати Москві. І галицьку митрополію (митрополію Малої Русі) старається ліквідувати, щоб українці не мали церковно-адміністративних прав.

(Ті, які гніваються, коли я кажу, що хрещення України (Русі) підпорядковане політиці візантійських патріархів, здеморалізувало українців і завалило державні основи їхнього життя, повинні знати, що я керуюся тільки і тільки правдою).

“Користуючись усіми засобами впливу в Орді, князі Московські, не втрачали з поля зору і тих засобів, якими вони могли діяти і на землі Русської: князь Іван Данилович успів досягнути того, що митрополит святий Петро переїхав у Москву, а наступні митрополити вже Москви не покидали”, (К. Бестужев-Рюмін, т. 1, С.-Петербург, 1872 рік, стор. 390).

192. ЧОМУ ТОЧИТЬСЯ БОРОТЬБА ЗА ТЕ, ДЕ МАЄ БУТИ ПРЕСТОЛ МИТРОПОЛИТА? На це питання дає відповідь католицький часопис “Свобода” (28 грудня, 1977 року): “Українська Церква від непам’ятних часів була церквою народною, була найсильніше пов’язана з народом, бо ж український народ завжди відзначався побожністю, завжди линув до церкви та зберігав церковні традиції”. Очевидно, ту церкву, яка служить Візантії, Римові, Орді не можна називати українською, народною. А ті, які її такою називають, навіюють українцям думку, що духовне рабство — справа українська, народня, і українець так нею захоплений, що до неї не тільки “завжди лине”, а й зберігає її традиції.

Маючи у своєму розпорядженні таку “церкву народну” і так “пов’язану з народом”, легко тримати в неволі “народ побожний”, але національно несвідомий, окрадений, одурений. І, як пише Тарас Шевченко, “Розп’ятиєм добитий”. І про цю рабську побожність знала Орда, знала Візантія, знав Рим. І знають князі Московитії, і вже починають її використовувати на користь Москви.

Папа римський примушений покинути Рим і перенести папську столицю до Авініону. Чому? Королі Франції зрозуміли, що Франція не буде сильною державою, коли вона служитиме католицизму. Треба, щоб католицизм був підлеглим державним інтересам Франції і їм служив. І королі Франції, поставивши інтереси французького народу вище римо-католицької політики, урятували Францію.

193. 1313 РІК. ХАН УЗБЕК ЗНАЄ, ЩО КИЇВСЬКИЙ МИТРОПОЛИТ Петро митрополитий престол має у Москві. І він (хан Узбек), знаючи, що в Україні (Русі) люди по-рабському побожні, смиренні, “церквою рідною народною” гноблені, коряться попам (слугам татарським і візантійським), як святителям, що відпускають гріхи винні й не винні, всесторонньо скріплює владу митрополита Петра.

У ярлиці хана Татаро-Монгольської орди, читаємо:

“Вышняго и безсмертнаго Бога волею и силою, величествомъ и милостию. Узбеково слово ко всѣмъ Князьямъ великимъ, среднимъ и нижнимъ, Воеводамъ, книжникамъ, Баскакамъ, писцамъ, мимоездящимъ Посламъ, сокольникамъ, пардусникамъ во всѣхъ Улусахъ и странахъ, гдѣ Бога безсмертнаго силою наша власть держитъ и слово наше владеетъ. Да никто не обидитъ въ Руси церковь Соборную, Петра Митрополита и людей его, Архимандритовъ, Игуменовъ, Поповъ, и проч. Ихъ

грады, волости, села, земли, ловли, борти, луга, лѣса, виноградны сады, мельницы, хуторы, свободны отъ всякія дани и пошлины:

ибо все то есть Божіе; ибо сія люди молитвою своею блюдутъ насъ, и наше воинство укрѣпляютъ. Да будутъ они подсудны единому Митрополиту, согласно съ древнимъ закономъ ихъ и грамотами прежнихъ Царей Ординскихъ. Да пребываетъ Митрополитъ въ тихомъ и кроткомъ житіи; да правымъ сердцемъ и безъ печали молитъ Бога за насъ и дѣтей нашихъ. Кто возметъ что нибудь у Духовныхъ, заплатитъ втрое; кто дерзнетъ порицать Вѣру Русскую, кто обидитъ церковь, монастырь, часовню, да умретъ!”, (Карамзін, т. 4, стор. 122).

194. (ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В УКРАЇНІ (РУСІ) СЛУЖИТЬ ВОРОГАМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, вона чужа. І для неї інтереси Українського народу — чужі. Українці (русичі) примушені звати знаряддя поневолення, рідною церквою. І звикати до неї, як до рідної матері. Українець, який не хоче чужу віру звати рідною, “да умреть!” Щоб не померти під канчуками “на єпископськом дворі”, українець називає чужу віру рідною. А потім зникає. І чужу віру зве рідною по-звичці. Звичайні люди кажуть: батьки звали православіє рідною святістю, то й я зву. Уже тут українець (русич) не керується вільним розумом, а рабською звичкою. Побутися рабських звичок спроможні тільки люди здорового глузду і сильної волі).

Хан Узбек так, як і попередні хани, зріднюється з князями Московитії. Він свою сестру Кончаку одружує з князем Георгієм Московським (сином померлого князя Московського Даниїла). І хан дозволив своєму своякові приєднати до Москви землі Коломни, які знаходяться над берегами Оки на захід від Рязані і землі, що роз-

ташовані по ріці Москва разом із градом Можайськ, і землі князівства Володимира на Клязьмі.

195. (КНЯЗЬ МОСКОВСЬКИЙ) "Григорій жив в Орді, три роки кланявся, дарив і накінець здобув таку велику ласку, що юний Узбек, дав йому старшинство між Князями Російськими (Московськими, Л. С.), одружив його з своєю улюбленою сестрою Кончакою, яка названа у хрещенні Агафією", (Карамзін, т. 4, стор. 114). Хан Узбек і Московський князь Григорій стали не тільки родичами, а й співниками: вони спільно грабили північні землі, возз'єднуючи їх з Москвою. Хан Узбек знав, що чим могутнішою буде Москва, тим надійніше Орда гнобитиме Київ та інші гради України (Русі).

У Москві ханша Кончака, ставши православною московською княгинею під ім'ям Агафія, зберегла у княжому дворці аристократичні татарські звичаї. Оточила себе численними слугами. Ідучи на прогулку, вона сідала в закриту колибу, за нею їхали вершники, слуги, трубачі. Їй на вулицях москвини, навколішки ставши, били поклони. Хан Узбек був красивим турком (турки у наших літописах названі татарами), і Кончака була миловидною.

196. 1314 РІК. У ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ МАСОНИ ШИРЯТЬ ГАСЛА ВОЛІ. 11 березня папа Климент 5-й оголосив, що "воля — це безбожне бунтарство". Провідник масонства Яків де Мол був папою живцем спалений.

Хан Узбек у Криму побудував мечеть. Сеїт (мусульманський архиєрей) хоче викликати митрополита Петра на релігійну розмову. Митрополит Петро, довідавшись, що сеїт хоче доказати, що у грецькій церкві обожнене ідопоклонство і встійнене поганське многобожжя, не відважився стрінутися з сеїтом.

Князі, які сидять у Твері і Ря-

зані, вважають, що вони не зобов'язані бути підлеглими князеві Григорію Даниловичу Московському (внукові Олександра Невського). Вони ближче споріднені з родом князя Андрея Боголюбського, ніж князь Московський. Але хан дасть владу не їм, а князеві Московському, який одружений з його сестрою Кончакою (Агафією).

197. 1318 РІК. КНЯЗЬ ГРИГОРІЙ ДАНИЛОВИЧ МОСКОВСЬКИЙ з женою (сестрою хана Узбека) і з татарським баскаком Ковгадеєм прибув до Сараю — дари ханові привіз. І донесення, що князь Михайло Ярославич (Тверський) данину зібрав. І збирається тікати до німців.

Був у Твері вночі несподівано схоплений князь Михайло Ярославич. І привезений в Сарай. Князь Григорій Данилович (Московський) у Сараї здер одяг з цього Тверського князя: на ярмарковій площі прив'язав його до стовпа. І почав під ребра колоти мечем. Порізаного князя було повішено вниз головою. І вдаром меча убито 22 листопада 1319 року. І були тут убиті всі слуги княжі. Юний Константин (син убитого князя) був ханом Узбеком помилуваний.

Князь Григорій Данилович (Московський) привіз тіло убитого князя Тверського до Москви. І поховав в церкві святого Преображення. Поїхавши у Твер, ограбував тверців: пограбовані скарби привіз до Москви. ("Історія СРСР" (Москва, 1966) затає хижачку мораль Московських князів, їхні вирізування мирних жителів, загарбницькі напади, і славить їх за те, що вони "правильно розуміли свої задачі і вміли виконувати Орду", (стор. 152). Вони, вважаючи Москву другою Ордою, наслідували жорстокість і манери ханів, втоплюючи тверців у тверській крові, рязанців — у рязанській, новгородців — у новгородській. Москва міцніла, ідучи по коліна в крові невинних людей.

І в цьому "Московське князівство виявилось найбільш сильним, воно зуміло успішно завершити процес політичного об'єднання руських земель", ("Історія СРСР", стор. 151).

198. ТАТАРИ, ОБМИНУВШИ ЛИТОВСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ЗАЛОГИ, вторгнулися на Західні землі України (Русі). Орду стримали правнуки царя Данила (Галицького) — князь Лев 2-й і князь Андрій. Рідні брати-сини князя Юрія 1-го. (Вони стримали хід Орди — і обсе полягли на полі брані).

Польща, керуючись почуттями національної гідності, повинна українським князям-братам (Левові 2-гому і Андрієві) поставити у Варшаві величний пам'ятник. Польський король Володислав Локетка у листі писаному до папи 21 травня 1323 року сповістив, що в бою з татарами погинули князі України (Русі), які були "безпосереднім непоборним щитом проти жорстокого татарського племені".

199. 1325 РІК. ВЕЛИКИМ КНЯЗЕМ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ (РУСІ) СТАЄ БОЛЕСЛАВ, син мазовецького князя Тройдона і зять Великого князя України (Русі) Юрія 1-го Левовича. Княжна Марія — його дружина. Він відходить від римської віри і визнає грецьку; ім'я Болеслав залишає, починає княжити під ім'ям Юрій 2-й.

У Дворці Великого князя Юрія 2-го немає згоди. Чому? Бояри і попи, не зважаючи на те, що Юрій 2-й сповідує віру грецьку, бачать у ньому латинника. Із усіх вважають його зрадником, схизматом. Знаючи, що Польща вороже до нього наставлена, він творить Українсько-Німецький союз. Щоб зміцнити свій престол, він одружує свою доньку з Литовським князем Любартом.

І тут починає діяти зловіща тінь Візантії. Союз Західної України (Русі), Литви, Німеччини не вигідний Орді й Москві. Треба вбити Великого князя Юрія 2-го.

Як? У Москві живе митрополит-галичанин Петро, якому підлеглі православні України (Русі). З погляду канонів православ'я, православні вважають своїм князем того князя, біля якого живе митрополит, тобто князя Московського.

(У Двірцеві Великого князя Юрія 2-го бояри і попи (гості прибули з Москви від митрополита Петра). 7 квітня 1340 року вони під час "цилування креста", піднесли вино, вони "в обороні своєї віри" отруїли Юрія 2-го. Західна Україна (Русь), як держава, впала. Починають різні вторжники вторгатися на квітучі ниви, де все багатством дихає, і стараються поробити українців рабами на українській землі).

200. У МОСКВІ СТАВ КНЯЗЕМ ІВАН ДАНИЛОВИЧ (КАЛИТА). Карл Маркс, вивчаючи історію, як він писав, "варварської Росії", визначив, що "Іван Данилович (Калита) об'єднував в собі риси татарського ката, низькопоклонника і головного раба".

"Історія ССРСР" (Москва, 1966, стор. 154) написала, що Калита був "тонким і дбайливим політиком", "хан Узбек доручив йому придушити (протитатарське, Л. С.) повстання в Твері з допомогою ординського війська". І він придушував повстання, як татарський кат; був "тонким і дбайливим політиком" Московитії.

"Історія ССРСР" обминула твердження К. Маркса про те, що Калита втілював у собі "риси татарського ката, низькопоклонника і головного раба". І для студентів вищих шкіл устійнила ленінський погляд на історію, написала: "К. Маркс вважав, що іменно при Калиті "була закладена основа могутності Москви", політика Івана Калити мала прогресивне значення, з нею було зв'язане дальше укріплення Московського князівства", стор. 155. Іван Калита, як пише Карамзін, вторгаючись на землі, щоб їх возз'єднати з Москвою, вирізував населення, не ми-

наючи й немовлят: здійснював "прогресивне значення... для скріплення Москви", "Калита — гордость любимої Москви". Він її великий майстер. Він її показав шлях до сили і слави. Слава Кієва упала при татарах, слава Москви виросла при татарах.

Князі Західної України (Русі), зріднюючись з королями Польщі, Литви, Мадярщини, Австрії, утратять свої престולי і землі. Князі Московитії, зріднюючись з ханами Татаро-Монгольської орди, зміцнять свої престולי і поширять землі своїх володінь.

201. 1327 РІК. ГРАД ТВЕР — ГОРДА СТОЛИЦЯ ТВЕРСЬКОГО КНЯЗІВСТВА. Орда і Москва грабують Твер. Татарський баскак Щелкан оточив Твер, вимагає данини. Тверці розгромили його орду. Хан Узбек переконався, що тільки в союзі з Москвою він може гнобити "улуси". Він дає князеві Іванові Калиті титул "білого князя"; Москва стала, як пише літописець "княження біле". Білий князь (чи білий цар), маючи згоду Орди, тепер може вільно грабити сусідні князівства, племена і їх возз'єднувати з Москвою. І твердити, що "така воля Орди".

Іван Калита, щоб ханові подякувати за ласки і довір'я, їде в Орду. І обдаровує ханових жінок і дітей такими золотими і діамантними дарами, які в шатрі ханському досі ніхто не бачив. Калита привіз діядеми, перстені, серги, злотові окуті мечі, на ручках яких умонтовані перли.

(Іван Калита віднайшов скарби Київських князів, бояр, купців, які після зруйнування Києва, були військом Андрея Боголюбського привезені в Суздаль. Після вбивства князя Боголюбського, москвитяни (сини боярина Кучки), скарби переховували в Москві). Головна ханша, побачивши чарівні скарби (діядеми київських княгинь), вигукнула: "Калита! Калита!". (Татарське слово "каліта" значить "торба з золотом"; в Орді

татари почали князя Московського звати — Іван Калита.

202. ПАПА ІВАН 22-й ВВАЖАЄ, що королі повинні державні справи підпорядкувати справам като-

лицьким. Він, як майстер католицизму, думає правильно: намагається домінувати над королями, і їх робити своїми рабами. Він вважає, що Німеччина має на перше місце ставити інтереси католицькі, а на друге — німецькі.

Німецький король Людовик (людина мудра, державнотворча) знає, що коли справи державні будуть підкорені справам чужорелігійним, то Німеччина впаде так, як упала Україна (Русь). Король відкидає благословення - корону, яку йому дає папа. І приймає корону з рук римського сенатора Кольони. Король Людовик сам назначає монаха папою: так "родиться" папа Микола 5-й, він підлеглий королеві Людовику, і тому не може шкодити його державним плянам. (Якби цар Володимир, здійснюючи хрещення, сам назначив кмітливого русича патріархом України (Русі), справа української державности була б урятована. Цар Володимир у часи хрещення був молодого людиною. Не орієнтувався у підступній політиці Візантії. Україна (Русь) після хрещення стала духовною колонією Візантії. І це й започаткувало деморалізацію і падіння основ Українського Державного Життя).

203. ХАН УЗБЕК, ПРИЙНЯВШИ СКАРБИ ВІД ІВАНА КАЛИТИ, на пирі назвав його рідним братом. І дав йому татарське військо очолене баскаком Туралаком і татар-радників, які з родинами житимуть у Москві. Іван Калита обласканий Ордою, став жажіттям для народу. Вторгаючись у селища, він палив житла, вартісніші речі складав на вози, старих і дітей убивав, молодих брав у полон; закованих гнав у Москву "на строїтельство".

Іван Калита "узяв місто Твер

і Кашин, і інші міста тверські і володіння, і людей в полон узяв, і Торжок і володіння перетворив у пустиню", (Татіщев, т. 5, стор. 83). Найжорстокіші злочини (убивства людей, палення селищ), які приносять користь Москві, "Історія СРСР" вважає справою "прогресивного значення", "тонкою і дбайливою політикою".

Іван Калита спалив села Тверщини. Убив князя Рязанського. Він ображав усе те, що людину робить людиною. Примушчував си-на убити батька, дозволяв своїм воякам на очах родичів насилувати доньок малолітніх. Убитим ді-тям віщав на шиї хрестики, щоб відходили "на той світ" православ-ними. Тверців і рязанців запрягав у вози разом з кіньми — вони вез-ли до Москви скарби свої. Не до-віряючи нікому, він (Іван Калита) сам віз у Москву "казну Тверсько-го князя".

Хан Узбек так був задоволе-ний грабіжництвом Івана Калити, що вже не радив татарам іти туди, де Калита побував. І "переста-ша татарове воевати Руськую зем-лю", (Татіщев, т. 5, стор. 84). "Від часу Василя Ярославича до Іва-на Калити наша батьківщина по-дібна була більше на темний ліс, ніж на державу: сила здавалась правом; хто міг, грабував не тіль-ки чужих, а й своїх, не було без-пеки ні в дорозі, ні вдома", (С. М. Соловйов, "Історія Росії", Мос-ква, 1963 рік, кн. 2, стор. 617).

У Московитії, як пише історик Соловйов, "не було безпеки ні в дорозі, ні вдома": сусід грабує су-сіда. У таких людей удача вольо-ва, жорстока, улюблена, підступна. І вона їм у майбутньому допоможе грабувати українців, в яких удача хліборобська (милосердна, санти-ментальна, примирлива, вибачли-ва, у яких мирні хати незамкнені, вдень і вночі відкриті для своїх і чужих людей, "заходьте, гостям раді. Гість у хату, Бог у хату, сі-дайте на покутті, вгощайтеся, ви ж чужі люди, зголоднілі й утом-

лені".

204. 1328 РІК. ГЕДИМИН (КНЯЗЬ ЛИТОВСЬКИЙ) починає окупувати землі північної Над-дніпрянщини. Карамзін (т. 4, стор. 131) пише, що Україна (Русь) вже "з половини 13 сто-ліття стала "чуждою" (чужою) "для нашего северного отечества". І тому про долю киян, волинян, га-личан суздальські літописці "не говорять почті ні слова". Очевид-но, для Ростово-Суздальщини (Мо-сковитії) стала чужою Україна (Русь) вже в 1169 році — в часи князя Андрея Суздальського. Та північні колонії України (Русі), ні-коли й не були землею рідною для українців (русичів).

Константинопольський патрі-ярх Ісайя, отримавши дарунки від Івана Калити, посилає мудрого і відданого грека Теогноста "на пре-стол Київського митрополита і всея Русі", і дає йому наказ жи-ти в Москві. З Москви посилати накази Києву, Чернігові, Перея-славові, Галичу. Та іншим містам християнської України (Русі). Пат-ріярх вважає, що українці (русичі) вже так грецькою церквою хрестиянізовані, що справ націо-нальної окремішності у них не-має. Є зденаціоналізоване стадо православних грецької віри, на чо-лі якого стоїть душпастор призна-чений Візантією.

Теогност має титул "Київський митрополит". Люди християнської України (Русі) зобов'язані накази прислані з Москви від Київського митрополита Теогноста виконува-ти. І звеличувати Івана Калиту (князя Московського), який, обо-роняючи православ'я, піклується у Москві престолом Київського митрополита. (Справді, хитро-під-ступна політика християнської Ві-зантії!).

205. 1329 РІК. КНЯЗЬ ОЛЕК-САНДЕР МИХАЙЛОВИЧ ТВЕР-СЬКИЙ (син князя Михайла Яро-славича, якого в Орді задушив

Іван Калита відважився сказати, що грецькі єреї Київ принижують. Бо від Києва дарунків не отримують. А Москву звеличують, бо Мос-ква обласкана Ордою, дарунки присилає.

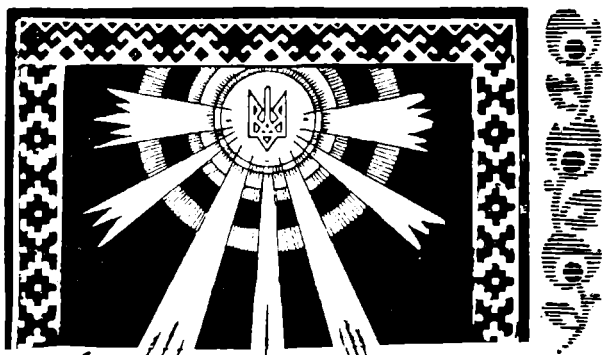
Твер не хоче визнавати митро-полита Теогноста, який живе у Москві. Бо той, хто його визнає, стає підлеглим Москві. Твер бо-ронить незалежність. Шпигуни ми-трополита Теогноста (підкуплені попи і монахи) оголосили у Твері князя Тверського антихристом. Князь Тверський почувши, що з Москви йде військо Івана Калити благословенне митрополитом Тео-гностом, тікає з Твері.

Тверський князь Олександр Михайлович утік з Твері до Пско-ва. Псков так, як і Новгород, во-роже наставлений до Москви — татарської прислужниці. Жителі Пскова поклялися князеві Твер-ському, що вони його не видадуть Москві на катування. Іван Калита (татарський кат) прагне "по пове-ленію ханову взискати князя Алек-сандра Михайловича" і закувати "в кандали", і відправити в Орду, як організатора протитатарських виступів. Олександр Михайлович відповідає москвинам (посланцям Івана Калити): "Ви татар наводите на християн і братію свою преда-те татарам", (Татіщев, т. 5, стор. 84). Якби князі Московитії не ка-тували тверців, псковців, новго-родців, вислугуючись перед та-тарами, то Москва не була б Мос-квою, вона тому й змогутніла, що родичалася з татарами і катувала ворогів Орди.

(Продовження буде)

Лев Силенко, "Мага Віра".

ТВОРЦІ ФОНДУ
ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ Спільними зусиллями

РУНТАТО МИРОСЛАВ СИТНИК-56, ОРЬ УЛИЦЬ-
КИЙ-30, РУНТАТО СЛАВИН ЯВОРСЬКИЙ -70,
РУНТАТО ПРОФ. ДР. А. БІЛЕЦЬКИЙ - 55, РУН-
ТАТО БОГОЛЮБ СВИРИДЕНКО-70, РУНТАТО В.
ГАЙДАЙЧУК-36, РУНТАТО М. ЛИСЕНКО -30;

БОГДАН СТАНОПРУД -35, МИРОСЛАВ ЦУПЕР-
50, ТРОХИМ БОБРІВНИК-30, ВОЛОДИМИР ОЛІЙ-
НИК-40, ЯРОПОЛК ШЕЛЕСТУН-10, СВЯТОСЛАВ
ГУЛАК -40, РУНТАТО МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ-50,

СВІТАННА КЛЕР-30, МИРОСЛАВА ТИМЧЕНКО-
25, М. ЧЕРЕПАХА -10, ЛАДА ДУБ -70, КОСТЬ
КОВАЛЕНКО-40, МАРКО ТЕМЧЕНКО-20, ЯРОС-
ЛАВ УЛИЦЬКИЙ-20, ВОЛОДИМИР УЛИЦЬКИЙ -
20, ТАНЯ КОРОЛЬ-20,

ЛАДА СВИРИДЕНКО-20, МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ-
20, ТАРАС ЛОЗОВИЙ-20,

(Продовження буде).

"ПАМ'ЯТАЙТЕ:ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ
ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО-УКРАЇНСЬ-
КОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ
БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", (РУНТАТО М. (І) ЛОЗОВИЙ)

РІЗДВО СВІТЛА ДАЖБОЖОГО

Уже не за горами прихід великого свята -
Різдва Світла Дажбожого. Різдво (Народження)
Світла Дажбожого розуміємо, як Перемогу Світ-
ла над Тьмою, Тепла над Холодом, як Радість, що
Земля після зимової сплячки напевно пробудиться
відчувши прихід нових Сил Світла (Тепла). І про-
будження ознаменує Торжеством Життя!

Відзначаючи Різдво Світла Дажбожого, МИ,
всі Станиці ОСІДУ РУНВіри, усі Побратими і По-
сестри в усьому Світі Суші, не забуваємо, що в
нас є Рідний Проповідник-Часопис "Самобуття
Україна", Який вже довгі роки загощує до наших
Гастинних хат. І ми самі себе звеличуємо, самі
свою духовність збагачуємо, щороку у Різдв'яні
Свята посилаючи дари (пожертви) на видання
"Самобутньої України".

Імена складачів дарів (пожертв) Ми увіковіч-
нюємо на сторінках "Самобутньої України", як
імена Людей, які вміють жити кращим життям -
краще життя мають ті, які покращують своє жи-
ття рідними духовними багатствами.

Отримуючи від Вас дари, Ми будемо щиро вдяч-
ні, коли присилатимете й свої Поради і Побаження.

Пожертви (Дари) на Фонд ОСІДУ РУНВіри (на
будову Святині Матері України на Оріяні, на Ви-
дання брошур в українській і англійській мовах
про Духовні Основи РУНВіри для Студентів, на
покриття боргів Видання "Мага Віри" та Річні
Членські вкладки посилаються, виписуючи Чеки
чи Моні-Ордери на ім'я:

Runvira, Account No:4900367 ,

і посилаючи Листа на адресу:

Runvira,

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

І на цю ж Адресу просимо писати Листи у спра-
вах присланих пожертв:можливо комусь через по-
милку не прислане Поквитування чи може не дана
Відповідь у цій справі.

Є випадки, що Лист до нас посланий не був нами
отриманий і є випадки, що Лист від нас посланий
не був отриманий. Будемо вдячні за спільні вияс-
нення тих чи інших недоліків у Праці, які навіть
в найдосконалішій справі трапляються. Учимося
всі самовдосконалюватися, самі свої помилки ши-
ро й спокійно виправляючи. Життя - Шлях Людсь-
кого Самовдосконалення і Самопізнання.

ЧОТИРИ СТОЛИЦІ

Пополуднувавши, ми знову сіли в автобус і вирушили до Віндзору. Сама поїздка була насолодою, бо дала нам змогу познайомитись із сільськими краєвидами Англії, з їх спеціальним стилем коттеджів, що потопають у квітах. А які рожі! Високі, аж до самого даху й величезні, здебільшого яскраворожеві й палеві.

В будинках часто палять камін. У кімнатах не так гаряче, як у нездисциплінованих американців, що, підносять температуру до 82 градусів, ходять у хаті без сорочок, а потім перепрацьована піч втрачає терпіння й вибухає. Англія більше, ніж ЗСА, вважає на нестачу палива, але заявив наш гід — Бог є англієць. Як це усім відомо, й він завжди знайде вихід із кожного скрутного становища. Отож, дякуючи англійському Богові, в Північному Морі знайдено поклади оливи. Ми, українці, повинні теж усвідомити, що наш Бог — українець, і тоді він стане нам помагати!

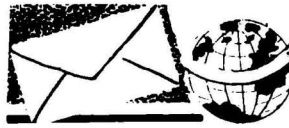
**** Відомо, що в Лондоні (Англія), коли туристи у музеях, біля величезних гробниць королів Великобританії питають у Англієця: "А як тоді Віра у Вас називається, що замість хрестів у Вас звеличуються символи Великобританії? І хто тоді у Вас є Богом?", то Англієць відповідає: "У Англії релігією є Англія, а Бог в Англії є Англієцем". І про це ми вже згадували в "Самобутній Україні", а тепер радимо про це прочитати у "Свободі" (Ню Джерсі, 7 червня, 1979 р.) у спогадах відомої письменниці Ганни Черінь.*

ПРО "КЛІКУ СИЛЕНКОВУ".

"Німці, підлії раби заснули, мов свиня в калюжі, в своїй неволі", — пише Т. Шевченко про тих, які "со трепетом" складають поклони перед візантійськими "божественними ідолами" (образами). "Одурить Візантійський Саваот", — навчає Т. Шевченко. А раб каже: а коли Візантійському Саваотові вірять Англієці, Німці, то чому ми не можемо вірити? Але ж у Німців і Англієців Саваот є Німцем, Англієцем, а у Вас, рабів, Саваот є Юдейцем, або Візантійцем.

Українці, які визнають науку Учителя Лева Силенка, називають Господа Дажбогом, а не Саваотом. Попада Галина Кіцюк (з Вінніпегу) і її одновірець С. Калашнік в часописі "Око" (Монтреаль, вересень, 1979 р.) закликають осуджувати "кліку др. Лева Силенка". Слово "кліка" значить "банда", а коли "кліка Силенкова" почне писати "кліка кардинала Й. Сліпого", "кліка митрополита Іларіона Огієнка" — чи буде приємно для тих, які належать до цієї "кліки"?

Лев Силенко ясно, широко пише, що він вірить у Господа Єдиного і Всюдисущого. Чому ж ви, жорстока попада-християнка, зневажаєте віруючого, називаєте його безбожником? Безбожником (атеїстом) є той, хто каже, що він у Бога не вірить. Попада Галина Кіцюк своєю жорстокою душею, повною ненависти до інакшевіруючих, зневажає науку Ісуса Христа, Який учить любити

ЛИСТУВАННЯ

Дорога Редакціє?! Часто у Вашому Часописі читаю розумні поради щодо життя людського. Коли осінь приходить, то люди мають простуду, гарячку. Як має поводитися той, хто має підвищену температуру?

М. Ріпецький, Саскатун, Саск., Канада.

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

Колч маєте гарячку (підвищену температуру), то:

1. Не пийте жодних хвильних напоїв.
2. Не сперечайтесь ні з ким. Суперечки спричиняють підняття температури.
3. Не вживайте тяжкостворених харчів.
4. Не йдіть купатися.
5. Майте у кімнаті свіже повітря. Але щоб не було протягів.
6. Не нюхайте свіжих квітів. Є квіти, запах яких може Вам пошкодити.
7. Не виходьте на прогулянку. Лежіть у ліжку.

Побратими і Посестри! Ми читаємо, поширюємо Часопис "Самобутня Україна", в Якому звеличується Душа, Свіість, Честь, Сила і Слава Української Людини незалежної від догм і канонів створених архиереями Греко-Латинського християнства чи комісарами червоної Московської Орди.

Святою вірою в Дажбога, якою ми душу свою осяємо, ми широко і радісно, терпеливо і шляхетно ділимося з Приятелями. Знайомими, Близькими, Сусідами і так самозріднюємося і достойно утверджуємо своє місце на Землі дане нам Господом Дажбогом (Дателем Буття).

навіть ворогів своїх.

"Мага Віри" (Священна Книга Українців Рідної Віри) пише, що треба всіх віруючих всіх релігій толерувати, і не можна ображати Великих Учителів Людства Заратустру, Будду, Конфуція, Мойсея, Христа, Магамета. Кожний з них по-своєму вірив у Бога і навчав людей Добра.

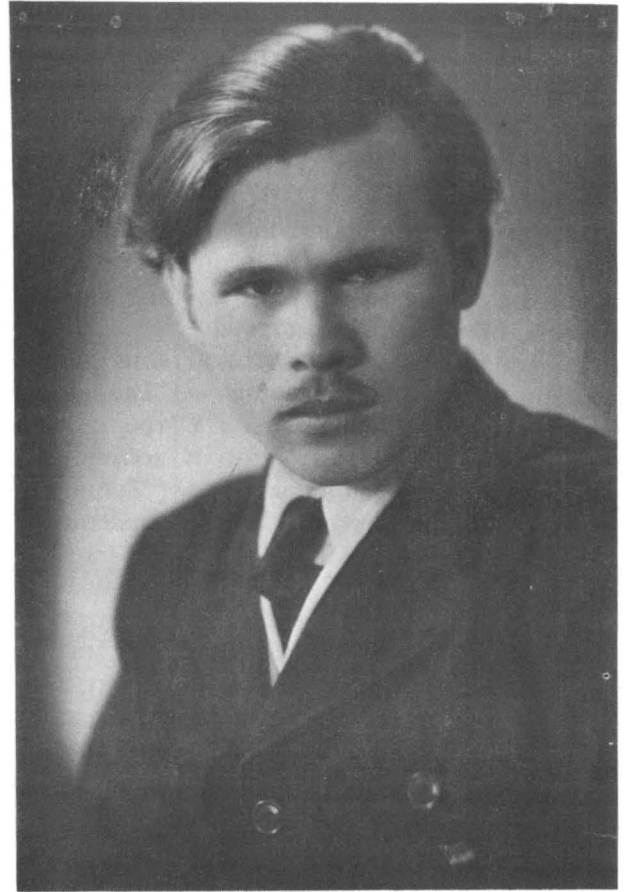
Попада Г. Кіцюк жорстокою ненавистю до інакшевіруючих не тільки принижує науку Христову, а й показує свою дуже низьку релігійну культуру. Усіх просимо такої невихованій людині пробачати.

На Фотграфії стоять Студенти, яким по 6,7,8 років. Вони по-приятельському поклали ручки на плечі свого учителя. Хто Ви думаєте є цим учителем? Майбутній Автор "МАГА ВІРИ". Він сам був студентом і в

ДІТИ І РОДИЧІ

цей час учителював (у Німеччині). Вінтвердитьщо найкращими студентами є діти від 7 до 10 років, таких Студентів Він вважає найцікавішими і найщирішими Людьми. Він написав працю "Діти і Родичі", яка поміщена в "Мага Вірі" під "Другим Днем Мислення": "Мага Віра" має "52 Дні Мислення".

Автор "Мага Віри" у студентські роки в ДП-таборі в Новому Ульмі, Німеччина.

З "МАГА ВІРИ":

33. КОЖНА ДИТЯЧА ДУША, ЯК НІЖНИЙ ПАРОСТОК народжений зерном, пнеться до сонця, всотує в себе соняшні сили життя. В'яне душа дитяча (в'яне, як підрізана стеблина), коли вона живе в обставинах байдужості до оточення і дихає щоденно повітрям грубої безсердечності. Родичі, виховуйте в дітей спонуку до співпереживання, щоб горе одного члена родини, щоб подія, яка несе лихо народові, стала болем для всіх, щоб не було так, що в родині один плаче, а інший — скаче. Народ напружує всі сили, борючись за волю, а його сини розкошують на чужинах і кажуть, що то не їхній "бизнес".

Учіть дітей, що все, що діється в світі українському, особисто відноситься до їх, є їхньою особистою справою, і тому вони не мо-

жуть бути байдужими спостерігачами малих чи великих трепетних подій. Вони, діти, повинні брати глибоко до серця події українські, хвилюватися ними, брати в них участь, і цим вдосконалювати самотність свого духовного "я". Студенти демонструють, обороняючи честь України. Хіба в таку годину може бути спокійною молода українська людина, живучи переконанням, що ця справа до неї невідноситься?! Адже ця справа, незалежно від того чи буде вона виграна чи програна, має вплив на долю кожної людини української. Байдужість до громадських подій, хоч би як вміло збайдужілими оправдувалася, найкоротший шлях до ідіотизму.

34. ПОЧУТТЯ ДИТИНИ ТРЕБА ВИХОВУВАТИ, щоб вони не були обмежені, згрубілі, невірні, неважені. "Погрозливий крик" — це неவிбагливі залишки з часів ран-

нього "гомо-сапієнсу", коли сильніший крик і дебелиший кулак вирішував закони права. Старайтеся так виховувати дітей, щоб вони, будучи розгніваними, вміли говорити звичайним голосом, але пристрасним, переконливим.

Крик, яким ви при кожній нагоді обділяєте дітей, робить їх нечутлими, неспівчутливими, неуважними.

Красива мелодія, в якій є грім, шум лісу, біль серця, щем душі, тремтіння ранкової роси, пристрасна любов, наполегливий хід до мети, шелест різнотрав'я, пах Вітчизни, перемога краси, віра в життя, розвиває слух дитячий, ошляхетнює, поглиблює світовідчуження. Згрубілі мелодії ушкоджують слух, збіднюють сприймання естетики, збуджують найпримітивніші почуття, очевидно, в таких умовах занедається розвиток духовної (людської) краси.

У "МАГА ВІРИ" ОПОВІДАЄТЬСЯ ПРОЗНАЧЕННЯ МОЛИТВИ В ДУХОВНОМУ ЖИТТІ ЛЮДИНИ І ПРИЗНАЧЕННЯ МОЛИТВИ УРІЗНИХ РЕЛІГІЯХ СВІТУ І ЇЇ РОЗУМІННЯ. ТУТ ПОМІШУЄМО ВЗЯТУ З "МАГА ВІРИ" ВІДПОВІДЬ НА ОДНЕ З РЯДУ ТАКИХ ПИТАНЬ.

88. "УЧИТЕЛЮ, ВИ МОЛИТЕСЯ? ЯКЩО ТАК: ТО ЧОМУ? ЯКУ МОЛИТВА ДАЄ КОРИСТЬ?"

— Є десятки визначень, що таке молитва. Молитися значить висловлювати прохання, любов, захоплення, обожнення, зачарування, благання, спавлення, хотіння. У латинів — "ора", у румунів — "руга", у литовців — "мелсті". У санскриті — "яч", "ячат", що в перекладі на нашу мову значить — ячати (висловлюватися, у себе щось питати), наприклад, "душа моя, що з тобою, чого хочеш?".

Не було й не буде на планеті Земній такої людини, яка б в той чи інший спосіб не молилася. Людській душі властиве захоплення красою дивними явищами. Ро-

сте чарівна квітка: людина захоплена її красою, схиляється над нею, ніжно пестить і каже: "Квітку, яка ти принадна, духмяна! Як мило бути біля тебе". Це є молитва до краси.

Відвідаємо різні племена: як вони моляться? Папуас молиться: "Танна! Добрий батьку наш, тут трохи їжі для тебе, бери і будь добрий до нас за дари наші". ("Танна" значить "Бог"). Бушмен молиться: "О, Цагн, о, Цагн! Хіба ми не діти твої? Не роби нас голодними, дай нам їжі?" Готтентот молиться: "Дай мені щастя знайти мед і корінці?" Християнин молиться: "Хліб наш щоденний дай нам сьогодні, і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим, і не введи нас

у спокуту, але визволи нас від лукавого". Атеїст молиться: "Не вірю в Бога і, як невірющий, не молюся".

Панас Мирний називає Сонце Світовою Матір'ю. І пише: "Прокинулася Світова Мати, показала нам личенько красне! Слав її, пишная Земле, молись до неї, живий світе!"

Тарас Шевченко пише: "Не знаю, чого маленькому мені тоді так приязно молилось, чого так весело було". Це була молитва душевної непорочності, молитва життю. Він сидів осяяний сонцем, і "сонце гріло, не пекло". "Молітеся, брати мої, Україну любіте", "Молися сину, за Україну, його замучили колись", ("МАГА ВІРА").

"ВОНИ МЕНЕ НЕ РОЗУМІЮТЬ"

Наш Учитель навчає пошани до всіх релігій і великих релігійних Учителів Людства Заратустри, Будди, Конфуція, Мойсея, Христа, Магамета та інших їм подібних. І каже Він, що для Українця найбожественніше мати Рідну Українську Національну Віру в Єдиного і Всевічного Господа Дажбога. І каже, що треба обожнювати рідних синів, які життя своє віддали за ближчих.

А українці православля грецької віри, такі слова Учителя чуючи, дихають на Нього ненавистю, ображають, безбожником називають. А Він (Учитель Лев Силенко) каже: "Вони (мої рідні люди) мене не розуміють. Жидівські партизани для них божественні, а про рідних синів, що за них життя віддали, вони забувають". Що значать ці слова?

У 170 році перед Христом жидівські партизани очолені жидами (двома рідними братами) Маккабеями підняли повстання проти Антіохуса Епіфанія - короля Сирії. (Гибрейське слово "Маккабеї" значить в українській мові "Молотники").

Візантія-деспотична імперія: це справді була Орда, яка складалася з війська, ереїв, монахів і рабів. Такої нації, як Візантійська, не було. Візантійцями були греки, вірмени, єгиптяни, фінікійці, слов'яни - усі вони в основному говорили по-грецькому, єднало їх інтернаціональне християнство, яке напочатку не мало ритуалів і свят.

Коли виникла потреба мати якісь свята, то ереї вирішили їх позичити у юдеїв. Наприклад, юдеї Маккабеї не були християнами, та ввійшли, як святі у православля. Після хрещення України-Русі це чуже свято було насаджено й між Українцями, які спочатку вимовля-

ли Маккакабеї, а потім - Макавеї і -Маковії. І несли яблука, мак, груші в церкву святити на честь Маккабеїв (Маковіїв).

"Я хочу, щоб мої рідні люди були вільними, достойними, сильними. Я їх навчаю рідні святощі почитати, а вони чуже більше люблять, як рідне, і тому зневажають свою рідну віру в Бога", - каже Учитель Лев Силенко.

Побратими і Посестри, ми будемо спасенні, коли науку рідного Пророка зрозуміємо. На Свягосі (Священній Годині Самопізнання) замість Маковіїв квітами пошани увіковічимо рідних братів, які життя за нас віддали.

5-го Листопада 1968 року у Києві (на Хрещатику) на очах Киян наш брат Василь Макух облив себе газоліною і підпалив. І охоплений вогнем, умираючи говорив: "Москалі-вторжники, ідіть з України геть! Хай живе вільна Україна!"

У 1919 році брат Богдан Потапенко (полтавець) біг 30 кілометрів, щоб дати вістку Штабові Січових Стрільців, що вторжники-москалі наступають і мають на меті оточити український панцерник "Воля". Минаючи яри, вибалки, біжучи по стежках тернистих, він на світання приніс вість до Штабу Січових Стрільців. І в цей час упав - серце перестало битися. Він лежав із закривавленими ногами: на пальцях від бігу по тернистій дорозі, тіло відстало від кісток.

Бог православ'єм (чужовір'ям) покарав духовних рабів і вони, здеморалізувавшись, серця-душі не мають до рідних братів, ... со страхом і трепетом славлять чужі божества. **СТ. Г. РОСЛЯК**

У "Віснику" (Офіційному Органі Укр. Грецько-Православної церкви в Канаді) свящ. С. Сорока пише що після "свячення пасок" парохівальні керівники гроші "беруть у куток".

(Слово "паска" походить від гібрейського слова "песаг". "Песаг" (пасовер)-жидівське свято, яке вони відзначають у місяці Ніссані на честь звільнення Жидів з Єгипетської неволі, під час "Песагу" вони йдуть "Мацагу" (мацу). Ісус Христос, як пишуть "Явангелії", був також рабін і святкував "Песагу", споживаючи "Мацагу". І це свято дуже врочисто святкують християни Греко-Латинського обряду.

Свящ. С. Сорока має право вимагати, щоб йому бу-

ли гроші зібрані під час свячення пасок всі повернені: такими привілеями у древні часи користувалися і рабіни, і жерці, або по-грецькому кажучи, єреї. Справа в тому, що парохівальні керівники, як бачимо, не поважають ні священика, ні "пасоверу", і гроші "беруть в куток" просто тому, що ці святощі, які вони мають, до їхньої душі не промовляють.

І тут же Протоєрей Міненко пише, що православні знеславлюють православного митрополита Іларіона, називають "зрадником"; православні "поділилися на багато груп", і деякі роблять перехід до "Російської церкви". Є правда - на протязі віків Православ'є жорстоко поборювало в Україні-Русі прояви Української Національної Свідомості (колядки, шедрівки, веснянки, пошану до рідної правди). І для людей без національної совісті усякі "переходи" не є болічними - усі ж православні! І виходить, як у кума, який з горя чарку п'є, хай з горя буде пишно відзначатися тисячоліття хрещення України.

НЕ ДОЗВОЛЕНО ЇХ ОБРАЖАТИ

Ми (таке наше беззастережне переконання) вважаємо, що "Біблія" — жидівський твір, створений жидами для жидівських духовних справ. І ніхто в світі нас не переконає, що в "Біблії" говориться про справи Українського Народу на користь Українського Народу. Саваот — Мойсей — Ісус — великі жидівські святощі і нікому не дозволено їх ображати.

Арабський "Коран" — самобутня священна духовність арабського народу, і Аллах, і Магамет — велич арабського духа, і нікому не дозволено їх ображати. Латинські догми корисні латинам, грецькі канони корисні грекам, москвинський комунізм скріплює Москвинську імперію.

Ми творимо закони рідної мудрости, ми визнаємо закони рідної віри — у нас сам по собі природньо і вільно твориться комплекс вищої вартости. У нас самі по собі природньо і вільно творяться навикки будуючі, навикки

корисні для Вітчизни. Ми не хочемо багато, ми хочемо мати те, що мають всі великі й достойні народи.

Ті українці, які свої добрі почуття, свою добру душу, свій добрий розум підпорядковують ворожим силам України (чужим релігіям і чужим ідеологіям), мають комплекс меншої вартости. Як він у них постає?

У них є гнітюче переконання, що вони перебувають під Римом, під Москвою, під грецькою ортодоксією; вони не є самі собою. І

Свячення пасок

Зібрані гроші при свяченні пасок, що їх добрі люди дають священикові як дар любові, керівники беруть у куток, рахують і тоді дають священикові, скільки хочуть. Трапилось навіть таке: зібрані гроші керівник разом із скарбником порохували, відтак той дав мені половину, а решту „спрятав“, як тут кажуть.

Свящ. Степан Сорока

ПРОТОЄРЕЙ МІНЕНКО ПИШЕ,

що "є окремі групи людей, які себе називають дійсними послідовниками Митрополита Липківського, але в чому, вони ясно не можуть окреслити. Біда в тому, що, починаючи від 1947 р., коли почали відколюватися, вони поділилися на багато груп, з яких кожна себе вважає 100% послідовниками Митрополита Липківського, а інших зрадниками. Мабуть, це роблять не з переконання, але щоб оправдати себе, і свою правоту оправдують переходом до Російської Церкви. Тому навіть і покійного Митрополита Іларіона, який все своє життя віддав для Української Православної Церкви і який був визначним українським православним ієрархом нашого часу, називають зрадником. Але треба знати, від кого це іде, а тому не треба дивуватися."

ми, рідновіри, не повинні з них кепкувати навіть тоді, коли вони нас ображають і глузують з нас. Ми, як кращі люди України, повинні й їх зробити кращими. Ми повинні їх облагороднювати нашою вірною братньою любов'ю.

(„МАГА ВІРА“).

СМОЛА В ЛЕГЕНЯХ

Той, хто протягом двадцяти років викурює щодня по двадцять сигарет, нагромаджує у своєму організмі більше як сім кілограмів смоли. Ці дані були наведені у Брюсселі на антитуберкульозному конгресі.

«ПЕРША ТРОЯНДА»

Улітку цього року на одній шахті поблизу Преторії (ПАР) знайшли алмаз вагою 353,9 карата. Цей коштовний камінь, як і всі інші знамениті алмази, дістав персональну назву — «Перша троянда». Його оцінюють у 12 мільйонів доларів.

У РИВАЛЬСЬКИХ СІТЯХ

Величезна черепаха потрапила в сіті грецьких рибалок в Егейському морі поблизу міста Салоніки. Вага її солідна — 500 кілограмів, а вік фахівці оцінюють у сто років.

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національ - на Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди? Яке в них розуміння Єдиного Бога? Які в них погляди на рідну історію, правду, мораль, мудрість? І які в них Святощі, молитви, обряди, закони, заповіді, світорозуміння? Таких і подібних питань у Вас багато. На всі ці питання матимете відповіді, отримавши від нас такі книжки:

1. Мудрість Української Правди.
2. Що повинен знати Українець?
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя.
5. Перевтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Свіість Історичної Науки.
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знать?
11. Діаманти з Храму Світової Історії. (Заратустра, Бог і Біблія, Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко. (про Біблію).
13. "Сотворення Світу" (Книга Івана Франка)
14. Закони Життя - Рідна Віра.

3 ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перечислені в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштова пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок 20 доларів на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами." (3 листів)

RUNVIRA

САМОВУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina“.

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читає пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шлю мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і щиро дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",

P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8N 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5

Runvira, 116 St. Marks Pl.,
New York, N.Y., 10009, USA.

P.O. Box 651, Edmonton,
Alta., T5J 2K8, Canada.

124 W. Granada St., Phoenix,
Arizona, 85003, USA

P.O. Box 49585, Barrington Stn.,
Los Angeles, CA., 90049, USA

1234 N. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill. 60651, USA.

P.O. Box 4365, St. E.,
Ottawa, Ont., K1S 5B4, Canada

1911-10 Ave. S., Minneapolis,
Minn., 55404, USA.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont
L0S 1E0, Canada

15338 Lamb St., Fort Lupton,
Colorado, 80621, USA.

40 Highfield Rd. Bolton, Lancs
BL1 - 6EL, Great Britain

P.O. Box 111, Manuka, A.C.T.,
Canberra, 2603, Australia.

P.O. Box 363, Stn. "B",
Toronto, Ont., M5T 2W2, Canada

P.O. Box 141, Sunnybank,
Brisbane, QLD., Australia, 4109

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

